

EDUSKUNNAN VASTAUS 282/2006 vp

Hallituksen esitys Maaseutuviraston toimivaltuuksia koskevaksi lainsäädännöksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä Maaseutuviraston toimivaltuuksia koskevaksi lainsäädännöksi (HE 218/2006 vp).

Valiokuntakäsittely

Maa- ja metsätalousvaliokunta on antanut asiaa mietinnön (MmVM 20/2006 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2 §:n 3 momentti, 3 §:n 1 momentti, 5 a §:n otsikko ja 1 momentti, 7 a § sekä 11 §:n otsikko ja 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 273/2003, ja

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, ja 11 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 4 momentti seuraavasti:

2 §

Toimivaltainen viranomainen

Maaseutuvirasto toimii yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005, jäljempänä *rahoitusasetus*, 6 artiklassa tarkoitettuna *maksajavirastona*. Maaseutuvirasto vastaa sille yhteisön lainsäädännössä säädettyjen tehtävien osalta varojen käytön seurannasta ja toimialansa valvonnan järjestämisestä sekä varojen käyttöä koske-

vien selvitysten laatimisesta. Maaseutuvirasto ohjaa ja valvoo muita viranomaisia niiden hoitaessa rahoitusasetuksen 6 artiklan nojalla maksajaviraston vastuulle kuuluvia tehtäviä.

Maa- ja metsätalousministeriö nimeää rahoitusasetuksen 7 artiklassa tarkoitettua *todentamisviranomaisen*. Todentamisviranomaiseksi voidaan valita suostumuksensa mukaan viranomainen taikka tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu tilintarkastusyhteisö tai tilintarkastaja.

3 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa Euroopan yhteisön yhteisestä maatalouspolitiikasta annettujen säädösten noudattamisen valvonnasta. Maaseutuvirastosta annetussa laissa (666/2006) säädettyjen tehtävien osalta säädösten noudattamista valvoo Maaseutuvirasto ja Elintarviketurvallisuusvirastosta annetussa laissa (25/2006) säädettyjen tehtävien osalta Elintarviketurvallisuusvirasto.

5 a §

Todentamisviranomaisen tarkastus- ja tiedonsaantioikeus

Rahoitusasetuksen 8 artiklassa säädetyn todistuksen myöntämiseksi välttämättömien tutkimusten tekemiseksi todentamisviranomainen voi tehdä tarkastuksia niissä viranomaisissa tai yhteisöissä, jotka suorittavat maksajavirastolle säädettyjä tehtäviä, taikka tuensaaajan luona. Tarkastusta suorittavalla on oikeus tarkastaa tehtävänsä edellyttämässä laajuudessa tuensaaajan kotieläinrakennukset, viljelmät, toimitilat sekä muut tuen maksamisen edellytyksenä olevat olosuhteet. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

7 a §

Tehtävissä noudatettava menettely

Tässä laissa säädettyjä tehtäviä suoritettaessa on noudatettava, mitä hallintolaissa (434/2003), kielilaissa (423/2003) ja valtion virkamieslain (750/1994) 14 ja 15 §:ssä säädetään. Asiakirjojen ja toiminnan julkisuudesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

Valvontaa, tarkastusta, todentamista tai muuta tässä laissa tarkoitettua tehtävää hoitavaan sovelletaan tässä tehtävässään rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Vahingon-

korvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

11 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tukiehtojen valvonnasta, valvonnassa noudatettavasta menettelystä, perus- ja kasvu- lohkojen ulko- ja sisärajojen määrittämisestä, mittausten menetelmistä, -tavoista, -tarkkuudesta ja toleranssista sekä tuen alentamisen ja keskeyttämisen perusteista, tehtävän vähennyksen määrästä sekä tuen alentamisessa ja keskeyttämisessä noudatettavasta menettelystä yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennehtyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-aineiden tuottamiseen annetun komission asetuksen (EY) N:o 1973/2004 edellyttämässä laajuudessa.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten maksamisen edellytyksistä Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon edellyttämässä laajuudessa. Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten hakemis-, myöntämis- ja maksamisen menettelystä, niiden hoitoon liittyvistä tallennus-, suunnitelma- ja seurantajärjestelmien sekä EY:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaisten markkinajärjestelmien hallinnointiin liittyvistä teknisistä yksityiskohdista siltä osin kuin Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano sitä edellyttää ja määräykset ovat Maaseutuvirastosta annetun lain 2 §:ssä säädettyjen tehtävien toimeenpanoa. Li-

säksi Maaseutuvirasto antaa määräykset tehtäviensä hoitamista varten tarvittavista hakemus-, sopimus-, valvonta-, päätös- ja muista vastaavista lomakkeista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain 2 a ja 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maatilatalouden kehittämisrahastosta 16 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (657/1966) 2 a §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti sekä 3 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1307/1994, seuraavasti:

2 a §

Maatilatalouden kehittämisrahasto on maa- ja metsätalousministeriön yhteydessä. Rahastoa hoitaa johtokunta, jonka nimittää valtioneuvosto. Johtokunnan kokoonpanosta ja toimikaudesta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Johtokunnan tehtävänä on:

Jollei lailla toisin säädetä, Maatilatalouden kehittämisrahaston hallintoa, kirjanpitoa ja maksuliikennettä hoitaa muilta kuin 1 momentissa mainituilta osin Maaseutuvirasto. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin kyseisistä Maaseutuviraston tehtävistä.

3 §

Rahaston varoja voidaan käyttää maidon viitemäärien ostamiseen kansalliseen varantoon ja niiden myymiseen kansallisesta varannosta sekä myös pakkohuutokaupalla myytyjen tilojen ja alueiden lunastamiseen valtiolle, sen mukaan kuin siitä laissa erikseen säädetään, sekä tilojen ja alueiden valtiolle hankkimiseen valtion saamisen turvaamiseksi joko velkajärjestelyjen yhteydessä tai muuten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 25 §:n 1 momentti, 26 §:n 2 momentti, 27 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 28 §:n 2 momentti, 29 §:n 1 momentti, 30 §:n 2 momentti, 31 §:n 3 momentti, 32 §:n 1 momentti, 34 §, 35 §:n 2 momentti, 37 §:n 1 momentti, 41 §:n 1 momentti, 43 §:n 2 momentti, 44 §:n 1 ja 2 momentti, 45 §:n 3 momentti, 46 §:n 4 momentti, 52 §:n 2 momentti, 55 §:n 1 momentti, 58 §:n 1 momentti, 60 ja 63 §, 64 §:n otsikko ja 2 ja 3 momentti sekä 65 §:n 1 momentin 6 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 26 §:n 2 momentti, 30 §:n 2 momentti, 31 §:n 3 momentti, 37 §:n 1 momentti, 41 §:n 1 momentti, 44 §:n 1 momentti, 46 §:n 4 momentti ja 55 §:n 1 momentti laissa 274/2003, 32 §:n 1 momentti, 52 §:n 2 momentti ja 60 § laissa 225/2002, 44 §:n 2 momentti laissa 693/2004 ja 64 §:n 2 ja 3 momentti laissa 44/2000, sekä

lisätään lakiin uusi 74 b § seuraavasti:

25 §

Valtionlainan korko

Luottolaitokset voivat myöntää lainaa maa- ja metsätalousministeriön osoittamista maatilatalouden kehittämisrahaston varoista (*valtionlainat*). Maaseutuvirasto päättää lainan myöntämisestä luottolaitokselle rahaston varoin toteutettavaa valtionlainoitusta varten.

26 §

Valtionvastuu

Valtionvastuun voimassaolon edellytyksenä on, että luottolaitos huolehtii lainasta ja sen vakuuksista tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainan myöntänyt luottolaitos on myös velvollinen valvomaan valtion etua. Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä menettelystä, jolla lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä, pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyn yhteydessä.

27 §

Valtionlainoista maksettavat hyvitykset

Maaseutuvirasto päättää luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä. Ennen hyvityksen vahvistamista Maaseutuviraston on selvitettävä, että velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva lopullinen menetys on todettu ja ettei menetyksestä ole voitu kattaa vakuutena olevan omaisuuden myynnistä saaduilla varoilla. Vakuuden myyntiä ei kuitenkaan vaadita silloin, kun velallinen tai lainasta vastuussa oleva kolmas henkilö saa yrityssaneerauksessa tai yksityishenkilön velkajärjestelyssä tai muussa niistä vastaavassa järjestelyssä tai vakuusvastuun järjestelyssä säilyttää vakuutena olevan omaisuuden. Maaseutuvirasto suorittaa hyvityksen luottolaitokselle maatilatalouden kehittämisrahaston varoista.

Jos luottolaitos saa hyvityksen maksamisen jälkeen perityksi lainansaajalta kertymättä jääneitä lyhennyksiä ja korkoja, sen on tilitettävä ne Maaseutuvirastolle maatilatalouden kehittämisrahastoon edelleen tuloutettaviksi. Maaseutuvirasto voi periä luottolaitokselle maksetut hyvitykset takaisin lainansaajalta.

Maaseutuviraston on käsiteltävä valtionlainaa koskeva hyvityshakemus kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun luottolaitoksen hakemus on saapunut Maaseutuvirastolle ja velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva lopullinen menetys on todettu. Jos hyvityshakemuksen ratkaisemiseen tarvitaan luottolaitokselta lisäselvitystä, lasketaan kolmen kuukauden määräaika siitä, kun Maaseutuviraston pyytämät lisäselvitykset on annettu sille. Jos määräaika ylitetään, valtio on velvollinen suorittamaan ylitysjalalta viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

28 §

Valtionlainan tilittäminen

Luottolaitoksen hyvityshakemuksen perusteella annetun Maaseutuviraston päätöksen mukaiset maksut on maksettava seitsemän pankkipäivän kuluessa siitä, kun luottolaitos on saanut päätöksestä tiedon.

29 §

Korkotukilainojen korko

Luottolaitoksen korkotukilainasta perimä kokonaiskorko saa olla enintään sen koron suuruinen, jota pankki perii samanlaisiin tarkoituksiin myönnettävistä normaalikorkoisista lainoista lisättynä korkotukilainojen myöntämisestä ja hoitamisesta aiheutuvilla ylimääräisillä kustannuksilla. Maaseutuvirastolla on oikeus olla hyväksymättä lainaa korkotukilainaksi, jos lainan kokonaiskorko poikkeaa edellä tarkoitetusta korosta.

30 §

Lainoitusta koskevia yleisiä säännöksiä

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin lainahakemuksissa vaadittavista lausunnoista, lainavarojen nostamisesta, hankkeen toteuttamisajasta, maksuhelpotuksista, lyhennysten ja koron kannosta, maksujen suorittamisen ajankohdasta, lainansiirroista, ylimääräisistä lyhennyksistä ja niiden vaikutuksesta erääntyviin lyhennyksiin, pääomamäärältään vähäisen saamisen suorittamisesta, valtionlainojen valtionvastuun toteamisesta sekä muista lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä ehdoista. Maaseutuvirasto voi antaa lakia ja asetusta tarkempia määräyksiä lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä menettelyistä sekä lainaehtojen muuttamismenettelystä.

31 §

Valtionlainojen ja korkotukilainojen rahaliike

Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä siitä, missä tapauksessa luottolaitokset voivat toimittaa edellä mainitut tehtävät ilman keskusrahalaistosta. Maaseutuvirasto allekirjoittaa 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetut velkakirjat valtion puolesta.

32 §

Valtiontakaus

Maaseutuvirasto tai työvoima- ja elinkeinokeskus Maaseutuviraston vuosittain valtuuttamana voi valtion puolesta antaa takauksen maaseutuyritykselle ja muulle tämän lain mukaan tukielpoiselle yhteisölle käyttömaisuutta ja käyttöpääomaa varten myönnettyjen normaali-ehtoisten sekä korkotukilainojen pääoman, koron ja luottoehtojen mukaisten muiden maksusuoritusten vakuudeksi. Takausluottojen pääomaa saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta enintään 80 miljoonan euron määrä. Val-

tioneuvoston asetuksella säädetään, milloin takaukseen sisältyy tukea ja miten sen määrä lasketaan. Lainansaajan on maksettava valtiontakauksesta maatilatalouden kehittämisrahastoon tuloutettava takausmaksu. Luottolaitos huolehtii maksun tilittämisestä valtiolle. Maksun suuruudesta ja sen perimisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella. Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä menettelystä takausmaksua perittäessä.

34 §

Takautumisvaatimuksesta luopuminen

Maaseutuvirasto voi päättää, että takauksen perusteella valtion varoista luottolaitokselle suoritettua lainan pääoma, korot ja takausmaksu jätetään perimättä henkilöltä, jonka ei voida katsoa kohtuudella selviytyvän maksuista pysyvän työkyvyttömyyden, pitkäaikaisen työttömyyden, huoltovelvollisuuden tai muun näihin verrattavan syyn perusteella.

35 §

Luottolaitoksen kulujen korvaaminen

Maaseutuvirasto päättää valtionlainan hoitamisesta luottolaitokselle maksettujen 1 momentissa tarkoitettujen korvausten perimisestä luottolaitokselta takaisin joko osaksi tai kokonaan, jos luottolaitos ei ole hoitanut valtionlainaa tässä laissa tai sen nojalla säädetyllä tavalla. Takaisinperimiseen voidaan 46 §:ssä säädetyn estämättä ryhtyä koko laina-ajan.

37 §

Vapaaehtoisen velkajärjestelyn rajoitukset

Vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä ei voida myöntää maksuvapautusta valtionlainan lyhennyksille, jos lainan esinevakuus tai lainalle liike- tai siihen verrattavassa toiminnassa annettu takaus turvaa lyhennysten maksun. Velallisen asunnon säilyttämiseksi, yrityksen toiminnan

jatkumisen turvaamiseksi tai muista erityisen painavista syistä maksuvapautus voidaan kuitenkin myöntää. Hakemus on näissä tapauksissa saatettava Maaseutuviraston ratkaistavaksi.

41 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriö huolehtii siitä, että varojen käytön valvonta on järjestetty asianmukaisesti. Maaseutuvirasto toteuttaa varojen käytön valvonnan siten, että tarvittavien varojen käyttö- ja seurantatietojen avulla todetaan, ovatko tuen myöntämisen ja maksamisen edellytykset olleet olemassa sekä onko tuen myöntämisen ja maksamisen ehtoja noudatettu. Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on kuitenkin ensisijainen vastuu jalostuksen ja markkinoinnin tuen käyttöä koskevasta valvonnasta ja tarkastuksesta EY:n maaseudun kehittämisasetuksen 25—28 artiklassa tarkoitettua osarahoitettua tuen osalta. Maaseutuvirasto voi antaa teknisluonteisia määräyksiä lainojen ja tukien käytön valvonnasta ja seurannasta. Jos kysymys on kauppa- ja teollisuusministeriön vastuulla olevien tukien valvonnasta, kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella voidaan antaa vastaavia teknisluonteisia säännöksiä.

43 §

Luottolaitoksissa suoritettava valvonta

Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle sekä Maaseutuvirastolle yksilöidystä pyynnöstä tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut tuen tarpeessa. Se on myös velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle tai näiden valtuuttamalle henkilölle tiedot, jotka tarvitaan sen toteuttamiseksi, onko lainaehdot tai asianomaisia Euroopan yhteisön säädöksiä taikka tätä lakia ja sen nojalla annettuja säädöksiä ja määräyksiä muutoin noudatettu. Edellä mainittu tietojen-

tovelvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja.

44 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla, työvoima- ja elinkeinokeskuksilla, EY:n kehittämisasetuksen 25—28 artiklassa tarkoitetun osarahoitetun maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin tuen osalta kauppa- ja teollisuusministeriöllä sekä metsitykseen tai muihin metsätaloustoimenpiteisiin liittyvän tuen osalta metsäkeskuksilla samoin kuin suunnitelmiin perustuvien ympäristötuen erityistukisopimusten osalta alueellisilla ympäristökeskuksilla on oikeus teettää palveluksessaan olevilla virkamiehillä ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

Valvonnan ja tarkastusten asianmukaiseksi suorittamiseksi maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto voivat valtuuttaa toisen viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan suorittamaan 1 momentissa mainittujen tukimuotojen käyttöön liittyviä tuen välittäjiin, myöntäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu hyväksytty tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja. Tarkastustehtävää suorittamaan valtuutettuun tilintarkastajaan tai tilintarkastusyhteisöön sovelletaan hallintolakia, kielilakia (423/2003) sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Tilintarkastajaan sovelletaan hänen suorittaessaan tässä tarkoitettua tarkastustehtävää rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä.

Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

45 §

Tietojensaanti, luovutus ja salassapito

Tämän lain täytäntöönpanoon osallistuvalla viranomaisella ja metsäkeskuksella on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle, kauppa- ja teollisuusministeriölle ja ympäristöministeriölle edelleen Euroopan yhteisön asianomaisille toimielimille luovutettavaksi muutoin salassa pidettävä tieto, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu myönnettäessä tukea, jonka rahoittamiseen yhteisö on osallistunut.

46 §

Tuen ja valtionlainan takaisinperiminen tuen saajalta

Asianomainen ministeriö ja Maaseutuvirasto päättävät myöntämiensä avustusten takaisinperimisestä ja niiden maksamisen lakkauttamisesta. Muutoin tuen takaisinperimisestä ja maksamisen lakkauttamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskus. Tuki on perittävä takaisin kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon takaisinperimisen peruste ja henkilön maksukyky. Avustuksen takaisinmaksuaika saa olla korkeintaan vuoden ja valtionlainan takaisinmaksuaika korkeintaan kahden vuoden pituinen. Lainaa ja avustusta irtisanottaessa ja tukea takaisin perittäessä on samalla päätettävä, onko maksettavaksi määrätty pääoma suoritettava yhdessä vai useammassa erässä. Tuen takaisinperimiseen ei saa ryhtyä enää sen jälkeen, kun 10 vuotta on kulunut tuen viimeisen erän maksamisesta.

52 §

Takaisin maksettavan määrän korko ja viivästyiskorko

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä päättää, että 1 momentissa tarkoitettu korko jätetään osaksi tai kokonaan perimättä, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

55 §

Viranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset, metsäkeskukset ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset. Maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin tukea koskevalta osalta tämän lain täytäntöönpanosta huolehtii myös kauppa- ja teollisuusministeriö. Maatalouden ympäristötuen täytäntöönpanosta huolehtii maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto yhteistyössä ympäristöministeriön kanssa. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin toimivallan jaosta kysymyksessä olevien ministeriöiden kesken.

58 §

Muutoksenhaku

Asianosainen saa hakea muutosta Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun hän on saanut tiedon päätöksestä.

60 §

Muutoksenhakumenettely

Valituskirjelmä voidaan 58 §:ssä tarkoitettuihin tapauksissa toimittaa muutoksenhakuviranomaiselle tai sille työvoima- ja elinkeinokeskusselle, jonka päätökseen muutosta haetaan. Jos

muutosta haetaan Maaseutuviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen, valituskirjelmä voidaan toimittaa myös Maaseutuvirastolle. Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiaa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valitukselta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

63 §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustusten ja muun tuen myöntämistä koskevat päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia koskevat päätökset ovat maksuttomat myös maaseutuelinkeinojen valituslautakunnassa.

64 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarkemmin tuettavien toimenpiteiden hyväksyttävistä kustannuksista, tuettavien kokonaisinvestointien enimmäismääristä, hankkeen ja toimenpiteen toteuttamisajasta ja tuen siirtämisestä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää myös tuen hakemis-, myöntämis- ja maksamisen menettelyistä.

Maaseutuvirasto antaa lakia ja asetusta tarkemmat määräykset hakijan omakustannusosuudesta, velkajärjestelysuunnitelmasta ja velkajärjestelyyn liittyvien kustannusten korvaamiseen liittyvistä menettelytavoista. Maaseutuvirasto antaa määräykset tarvittavien maksuvalmius-, kannattavuus- ja muiden laskelmien, maaseutuyritysten kehittämissuunnitelmien ja velkajärjestelysopimusten laatimistavasta. Lisäksi Maaseutuvirasto antaa määräykset kauppa- ja velkakirjakaavoista, hakemus-, sopimus- ja päätöskaavoista sekä lainojen ja tukien hoitoon liitty-

vien tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmien yksityiskohdista. Edellä mainituista seikoista voi myös kauppa- ja teollisuusministeriö antaa asetuksella tarkempia säännöksiä siltä osin kuin on kysymys sen hallinnonalalle kuuluvasta jalostuksen ja markkinoinnin tuesta.

65 §

Maatilatalouden kehittämisrahaston varojen käyttö

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoja voidaan sen lisäksi, mitä niiden käyttämisestä on edellä säädetty, käyttää:

6) maa- ja metsätalousministeriön, Maaseutuviraston tai työvoima- ja elinkeinokeskuksen hallinnassa olevan pellon metsittämiseen ja niiden hallinnassa olevilla metsämailla tarpeellisiin metsänhoito- ja metsänparannustöihin; sekä

74 b §

Aikaisemmasta lainsäädännöstä aiheutuvat Maaseutuviraston tehtävät

Sen estämättä, mitä 68, 69 ja 71—74 §:ssä säädetään ennen tämän lain voimaantuloa syntyneeseen oikeussuhteeseen sovellettavista säännöksistä, määräyksistä ja sopimusehdoista, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskusselle kuuluneet tehtävät hoitaa Maaseutuvirasto, jollei lailla erikseen toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tämän lain voimaan tullessa siirtyvät ne maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat asiat, jotka tämän tai muun lain tai lain nojalla annettavan asetuksen mukaan kuuluvat Maaseutuviraston tehtäviin, kyseisen viraston käsiteltäviksi. Lain 27 §:n mukaiset maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat hyvityshakemukset ratkaistaan kuitenkin maa- ja metsätalousministeriössä.

Laki**porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) 21 §:n 1 momentti, 23 §:n 1 ja 2 momentti, 24 §:n 1 momentti, 25 §:n 2 momentti, 26 §:n 1 momentti, 27 §:n 2 momentti, 28 §:n 3 momentti, 29 §:n 2 momentti, 31 §:n 2 momentti, 35 §:n 1 momentti, 37 §:n 1 momentti, 39 §:n 2 momentti, 40 §:n 1 ja 2 momentti, 42 §:n 3 momentti, 45 §:n 1 momentti, 50 §:n 2 momentti, 55 §:n 1 momentti, 56 §:n 1 momentti, 60 §, 64 §:n otsikko ja 2 ja 3 momentti sekä 74 §,

sellaisina kuin niistä ovat 31 §:n 2 momentti, 40 §:n 1 ja 2 momentti ja 45 §:n 1 momentti laissa 275/2004, ja

lisätään lakiin uusi 76 a § seuraavasti:

21 §

Valtionlainat ja niiden korko

Luottolaitokset voivat myöntää lainaa maa- ja metsätalousministeriön osoittamista maatilatalouden kehittämisrahaston varoista (*valtionlainat*). Maaseutuvirasto päättää lainan myöntämisestä luottolaitokselle kehittämisrahaston varoin toteutettavaa valtionlainoitusta varten.

23 §

Valtionlainoista maksettavat hyvitykset

Maaseutuvirasto päättää luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä. Ennen hyvityksen vahvistamista Maaseutuviraston on selvitettävä, että velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva lopullinen menetys on todettu ja ettei menetyksiä ole voitu kattaa vakuutena olevan omaisuuden myynnistä saaduilla varoilla. Vakuuden myyntiä ei kuitenkaan vaadita silloin, kun velallinen tai lainasta vastuussa oleva kolmas henkilö saa yrityssaneeraus- tai yksityishenkilön velkajärjestelyssä tai muussa vastaavassa järjestelyssä tai vakuusvastuun järjestelyssä säilyttää vakuutena olevan omaisuuden. Hyvityksen suorittaa luottolaitokselle Maaseutuvirasto maatilatalouden kehittämisrahaston varoista.

Jos luottolaitos saa hyvityksen maksamisen jälkeen perityksi lainansaajalta kertymättä jääneitä lyhennyksiä ja korkoja, sen on tilitettävä ne Maaseutuvirastolle maatilatalouden kehittämisrahastoon edelleen tuloutettavaksi. Maaseutuvirasto päättää luottolaitokselle maksetun hyvityksen perimisestä takaisin lainansaajalta.

24 §

Hyvityshakemusten käsittelyaika ja hyvityksiä koskevat viivästyskorot

Maaseutuviraston on käsiteltävä valtionlainaa koskeva hyvityshakemus kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun luottolaitoksen hakemus

on saapunut Maaseutuvirastolle ja velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtunut lopullinen menetys on todettu. Jos hyvityshakemuksen ratkaisemiseen tarvitaan luottolaitokselta lisäselvitystä, lasketaan kolmen kuukauden määräaika siitä, kun Maaseutuviraston pyytämät lisäselvitykset on toimitettu. Jos määräaika ylitetään, on valtio velvollinen suorittamaan ylitysajalta viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

25 §

Valtionlainan tilittäminen

Luottolaitoksen hyvityshakemuksen johdosta annetun Maaseutuviraston päätöksen mukaiset maksut on maksettava seitsemän pankkipäivän kuluessa siitä, kun luottolaitos on saanut päätöksestä tiedon.

26 §

Korkotukilainojen korko

Luottolaitoksen korkotukilainasta perimä kokonaiskorko saa olla enintään sen koron suuruinen, jota pankki perii samanlaisiin tarkoituksiin tavanomaisin ehdoin myönnettävistä normaalkorkoisista lainoista lisätynä korkotukilainojen myöntämisestä ja hoitamisesta aiheutuvilla ylimääräisillä kustannuksilla. Maaseutuvirastolla on oikeus olla hyväksymättä lainaa korkotukilainaksi, jos lainan kokonaiskorko poikkeaa edellä mainitusta korosta.

27 §

Lainoitusta koskevia yleisiä säännöksiä

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tukihakemuksista vaadittavista lausunnoista, lainavarojen nostamisesta, työn suorittamisajasta, maksuhelpotuksista, lyhennysten ja

koron kannosta, maksujen suorittamisen ajankohdasta, lainansiirroista, ylimääräisistä lyhennyksistä ja niiden vaikutuksesta erääntyviin lyhennyksiin, pääomamäärältään vähäisen saamisen suorittamisesta, valtionlainojen valtionvastuun toteuttamisesta ja muista lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä seikoista. Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä menettelyistä sekä lainaehtojen muuttamismenettelystä.

28 §

Valtionlainojen ja korkotukilainojen rahaliikenne

Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä siitä, missä tapauksessa luottolaitokset voivat toimittaa edellä mainitut tehtävät ilman keskusrahalaistosta tai rahoituksen palveluyritystä. Maaseutuvirasto allekirjoittaa 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua velkakirjaa valtion puolesta.

29 §

Luottolaitoksen kulujen korvaaminen

Maaseutuvirasto päättää valtionlainan hoitamisesta luottolaitokselle maksettujen 1 momentissa tarkoitettujen korvausten perimisestä luottolaitokselta takaisin osaksi tai kokonaan, jos luottolaitos ei ole hoitanut valtionlainaa tässä laissa tai sen nojalla säädetyllä tavalla tai hyvän pankkitavan edellyttämällä tavalla. Takaisinperimiseen voidaan 43 ja 44 §:n estämättä ryhtyä koko laina-ajan.

31 §

Vapaaehtoisen velkajärjestelyn rajoitukset

Vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä ei voida myöntää maksuvapautusta valtionlainan lyhennyksille, jos lainan esinevakuus tai lainalle lii-

ke- tai siihen verrattavassa toiminnassa annettu takaus turvaa lyhennysten maksun. Velallisen asunnon säilyttämiseksi, yrityksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tai muista erityisen painavista syistä maksuvapautus voidaan kuitenkin myöntää. Hakemus on näissä tapauksissa saatettava Maaseutuviraston ratkaistavaksi.

35 §

Viranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset.

37 §

Valvonta

Maaseutuviraston velvollisuutena on järjestää varojen käytön seuranta siten, että tarvittavien varojen käyttö- ja seurantatietojen avulla todetaan, ovatko tuen myöntämisen ja maksamisen edellytykset olleet olemassa sekä onko tuen myöntämisen ja maksamisen ehtoja noudatettu.

39 §

Luottolaitoksissa suoritettava valvonta

Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen antamaan Maaseutuvirastolle yksilöidystä pyynnöstä sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut tuen tarpeessa. Se on myös velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle ja Maaseutuvirastolle ne tiedot ja tarkastettavaksi ne asiakirjat, jotka tarvitaan sen toteamiseksi, onko lainaehdot ja asianomaisia Euroopan yhteisön säädöksiä sekä tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä muutoin noudatettu. Edellä mainittu tietojenantovelvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja.

40 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla ja työvoima- ja elinkeinokeskuksilla on oikeus suorittaa ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

Valvonnan ja tarkastusten asianmukaiseksi suorittamiseksi maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto voivat valtuuttaa toisen viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan suorittamaan 1 momentissa mainittujen tukimuotojen käyttöön liittyviä tuen välittäjiin, myöntäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu hyväksytty tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja. Valtuutetun tulee tarkastustehtävässään noudattaa hallintolakia (434/2003), kielilakia (423/2003), saamen kielilakia (1086/2003) sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Tilintarkastajaan sovelletaan hänen suorittaessaan tarkastustehtävää rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

42 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Tämän lain täytäntöönpanoon osallistuvilla viranomaisilla on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa myös maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle ja Euroopan yhteisön asianomaisille viranomaisille luovutettavaksi muutoin salassa pidettävä tieto, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu myönnettäes-

sä tukea, jonka rahoittamiseen yhteisö on osallistunut.

45 §

Takaisinperimisen toimivalta

Maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto päättävät myöntämiensä tukien takaisinperimisestä ja niiden maksamisen lakkauttamisesta. Muutoin tuen takaisinperimisestä ja maksamisen lakkauttamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskus. Tuki on perittävä takaisin kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon takaisinperimisen peruste ja henkilön maksukyky. Avustuksen takaisinmaksuaika saa olla korkeintaan vuoden ja valtionlainan takaisinmaksuaika korkeintaan kahden vuoden pituinen. Lainaa ja avustusta irtisanottaessa ja tukea takaisin perittäessä on samalla päätettävä, onko maksettavaksi määrätty pääoma suoritettava yhdessä vai useammassa erässä. Tuen takaisin perimiseen ei saa ryhtyä enää sen jälkeen, kun kymmenen vuotta on kulunut tuen viimeisen erän maksamisesta.

50 §

Takaisin maksettavan määrän korko ja viivästyskorko

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä päättää, että 1 momentissa tarkoitettu korko jätetään osaksi tai kokonaan perimättä, jos tuen saajan menettely on tapahtunut lieventävien olosuhteiden vallitessa tai hänen tilanteensa on vanhuuden, sairauden, pysyvän työkyvyttömyyden, pakkotavien taloudellisten vaikeuksien tai muun vastaavan syyn takia sellainen, ettei korkoja saataisi perityksi.

55 §

Muutoksenhakuoikeus

Asianosainen saa hakea muutosta Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen valitta-

malla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun hän on saanut tiedon päätöksestä.

56 §

Muutoksenhakumenettely

Valituskirjelmä voidaan toimittaa muutoksenhakuviranomaiselle tai sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka päätökseen muutosta haetaan. Jos muutosta haetaan Maaseutuviraston tämän lain perusteella antamaan päätökseen, valituskirjelmä voidaan toimittaa myös Maaseutuvirastolle. Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

60 §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä tuen myöntämistä koskevat päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia koskevat päätökset ovat maksuttomia myös maaseutuelinkeinojen valituslautakunnassa.

64 §

Tarkeimmat säännökset ja määräykset

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tuettavien toimenpiteiden hyväksyttävistä kustannuksista, tuettavien kokonaisinvestointien enimmäismääristä, hankkeen ja toimenpiteen toteuttamisajasta ja tuen siirtämisestä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voi-

daan säättää myös tuen hakemis-, myöntämis- ja maksamismenettelystä.

Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset hakijan omakustannusosuudesta, velkajärjestelysuunnitelmasta ja velkajärjestelyyn liittyvien kustannusten korvaamiseen liittyvistä menettelytavoista. Maaseutuvirasto antaa määräykset tarvittavien maksuvalmius-, kannattavuus- ja muiden laskelmien, maaseutuyritysten kehittämissuunnitelmien ja velkajärjestelysopimusten laatimistavasta. Lisäksi Maaseutuvirasto antaa määräykset kauppa- ja velkakirjakaavoista sekä hakemus-, sopimus- ja päätöskaaavoista sekä määräyksiä lainojen ja tukien hoitoon liittyvien tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmien yksityiskohdista.

74 §

Aikaisemman lainsäädännön mukaisten lainojen valtionvastuu

Ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleen lainsäädännön nojalla maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnettyjen valtionlainojen valtionvastuun osalta noudatetaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Maaseutuvirasto päättää kuitenkin luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä.

76 a §

Aikaisemmasta lainsäädännöstä aiheutuvat Maaseutuviraston tehtävät

Sen estämättä, mitä 70—76 §:ssä säädetään ennen tämän lain voimaantuloa syntyneeseen oikeussuhteeseen sovellettavista säännöksistä, määräyksistä ja sopimusehdoista, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselle kuuluneet tehtävät hoitaa Maaseutuvirasto, jollei lailla erikseen toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tämän lain voimaan tullessa siirtyvät ne maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat asiat, jotka tämän tai muun lain tai lain nojalla annetun asetuksen mukaan kuuluvat Maaseutuvi-

raston tehtäviin, kyseisen viraston käsiteltäviksi. Lain 23 §:n mukaiset maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat hyvityshakemukset ratkaistaan kuitenkin maa- ja metsätalousministeriössä.

Laki

kolttalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 24 päivänä helmikuuta 1995 annetun kolttalain (253/1995) 20 §:n 1 momentti, 55 §:n 1 momentti ja 65 §:n otsikko ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 20 §:n 1 momentti ja 65 §:n otsikko ja 2 momentti laissa 276/2004 ja 55 §:n 1 momentti laissa 1379/2004, seuraavasti:

20 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla ja työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus suorittaa ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

55 §

Täytäntöönpanoviranomaiset

Maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, Lapin työvoima- ja elinkeinokeskus, Inarin kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen sekä Metsähallitus huolehtivat tämän lain täytäntöönpanosta. Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanossa noudatettavasta menette-

lystä voidaan antaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

65 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa lakia ja asetusta tarkempia säännöksiä tuen kohdentamisesta ja tukitasoista. Maaseutuvirasto antaa määräykset kauppa- ja velkakirjakaavoista, hakemus- ja päätöskaavoista sekä muista tämän lain toimeenpanoa varten tarpeellisista kaavoista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 a §, sellaisena kuin se on laissa 39/1997,
muutetaan 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 2 momentti, 10 §, 11 §:n 1 momentti, 12 § ja 13 §:n otsikko, sellaisina kuin niistä on 12 § laissa 1514/1994, sekä
lisätään 13 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

2 §

Viranomaiset

Maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuviirasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset hoitavat tässä laissa säädetyt tehtävät sekä niihin liittyvät valvonta- ja muut tehtävät.

3 §

Päätös

Jos edellä 2 §:ssä tarkoitettu viranomainen on myöntänyt tukea hakemuksesta poiketen tai jos se on hylännyt hakemuksen, hakijalle annetaan päätökseksi ote pöytäkirjasta tai erillinen päätös.

10 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tämän lain nojalla tekemään päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen päätökseen haetaan muutosta tekemällä kirjallinen oikaisuvaatimus työvoima- ja elinkeinokeskukselle 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Toimivaltainen on se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella asianomainen kunta sijaitsee. Va-

lituslautakuntaan valitetaan myös Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen tässä laissa tarkoitettussa asiassa tekemästä päätöksestä. Muutoksenhakuun sovelletaan muutoin, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen muutosta haetaan, ja sen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta muutoksenhakuviranomaiselle.

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen, joka koskee tämän lain 7 tai 8 §:ssä tarkoitettua asiaa, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Muihin valituslautakunnan päätöksiin saa hakea muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

11 §

Kunnalle suoritettava korvaus

Tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamisesta kunnalle aiheutuvista menoista suoritetaan kunnalle korvausta sen mukaan kuin kuntien valtionosuuslaissa (1147/1996) säädetään. Edellä 2 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa suoritetaan kunnalle korvausta kuitenkin valtioneuvoston asetuksella säädettävien perusteiden mukaisesti.

12 §

Päätöksen maksullisuus

Tässä laissa tarkoitettua tukea koskevista viranomaisten päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen antama toimituskirja on maksuton, ei kuitenkaan työvoima- ja elinkeinokeskuksen valitusasiassa antama toimituskirja.

mis-, myöntämis- ja maksamismenettelystä sekä niiden hoitoon liittyvistä tallennus-, suunnitelma- ja seurantajärjestelmien teknisistä yksityiskohdista siltä osin kuin kansallisen tai Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano sitä edellyttää ja määräykset ovat Maaseutuvirastosta annetun lain (666/2006) 2 §:ssä säädettyjen tehtävien toimeenpanoa. Lisäksi Maaseutuvirasto antaa määräykset tehtäviensä hoitamista varten tarvittavista hakemus-, sopimus-, valvonta-, päätös- ja muista vastaavista lomakkeista.

13 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä kiintöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten hake-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain 14 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta 15 päivänä heinäkuuta 2005 annetun lain (557/2005) 14 § seuraavasti:

14 §

Rekisterin pitäjä, käyttäjät ja käyttötarkoitus

Tukioikeusrekisterin pidosta vastaa rekisterin omistajana Maaseutuvirasto ja teknisestä ylläpidosta vastaa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus. Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksella, työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastoilla ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisilla on oi-

keus saada rekisteristä tietoja salassapitosäännösten estämättä, jos kysymys on tilatukiasetuksen 21 artiklan mukaisesta tukioikeuksien tarkastamisesta ja ristiintarkastuksista sekä muussa tilatukiasetuksen edellyttämässä tukioikeuksien hallinnoinnissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain 25 ja 27 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 25 §:n 3 momentti ja 27 § seuraavasti:

25 §

Hakumenettely

Maaseutuvirasto antaa määräykset tässä lais-
sa tarkoitettujen tukien hakuajoista. Maa- ja
metsätalousministeriön asetuksella säädetään
siitä, mille toimivaltaiselle viranomaiselle hake-
mus toimitetaan eri tukimuodoissa.

27 §

Poikkeuksien myöntäminen

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä myön-
tää hakijalle poikkeuksen 3 §:n 2 momentin 2
kohdassa säädetystä muista kuin ikää koskevis-
ta edellytyksistä. Harkittaessa erityisten syiden
olemassaoloa on otettava huomioon yritysmuo-
don erityispiirteet, tuotannon aiempi tukikelpoi-
sus sekä muut vastaavat seikat.

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä myön-
tää hakijalle poikkeuksen 10 §:n 2 momentin 1

kohdassa säädetystä edellytyksestä. Harkittaes-
sa erityisten syiden olemassaoloa on otettava
huomioon hakijan mahdollisuus hankkia koh-
tuullisella etäisyydellä tarvittava määrä viljelyk-
seen soveltuvaa peltoa, kotieläintalouden har-
joittaminen tulonhankkimistarkoituksessa sekä
muut vastaavat seikat.

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä myön-
tää hakijalle poikkeuksen 11 §:n 2 momentin 4
kohdassa tarkoitettua kasvihuoneiden rakentei-
ta koskevista teknisistä vaatimuksista. Harkit-
taessa erityisten syiden olemassaoloa on otetta-
va huomioon viljeltävät kasvit, rakennusmate-
riaalien sopivuus sekä muut vastaavat seikat.

Tässä pykälässä tarkoitettua poikkeusta tulee
hakea vuosittain Maaseutuviraston määräämänä
ajankohtana.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuu-
ta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryh-
tyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

maaseutuelinkeinorekisteristä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maaseutuelinkeinorekisteristä 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1515/1994)
1 §:n 1 momentti, 2 §, 3 §:n 1 momentti ja 7 §:n 5 momentti, sellaisena kuin niistä on 2 § laissa
305/2005, seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Maa- ja metsätalousministeriön toimialan tehtävien hoitamiseksi pidetään maatiloja, metsätaloustiloja, puutarhayrityksiä, turkistarhoja, porotalousyrityksiä ja muita maa- ja metsätalousministeriön toimialan asiakkaita sekä yhtä tai useampaa tuotantoeläintä pitäviä tiloja tai muita eläintenpitoyksiköitä koskevia hallinnollisia rekistereitä sekä tilastorekistereitä, jotka yhdessä muodostavat maaseutuelinkeinorekisterin. Mainituista yrityksistä ja yksiköistä käytetään jäljempänä nimitystä rekisteriyksikkö.

2 §

Rekisterin käyttötarkoitus

Rekisterin tietoja käytetään maa- ja metsätalousministeriön toimialan tukien hallinnointiin ja valvontaan sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvinterveyttä, maatalouden tuotantopanoksia, maataloustuotteita ja elintarvikkeita koskevan lainsäädännön noudattamisen valvontaan, mainittuja tehtäviä koskevan päätöksenteon valmisteluun, toimenpiteiden suunnitteluun ja niiden vaikutusten seurantaan, tilastollisiin tarkoituksiin ja tutkimukseen. Lisäksi rekisterin tietoja voidaan käyttää kasvinjalostajanoikeudesta annetun lain (789/1992) 6 c §:n mukaisen tilan oman siemenen käytöstä lajikkeen omistajalle suoritettavan korvauksen perinnässä

sen mukaan kuin siitä säädetään mainitussa laissa.

3 §

Rekisterin pitäminen

Rekisteriä pitävät Maaseutuvirasto, Elintarviketurvallisuusvirasto ja maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus kukin oman toimialansa osalta. Rekisterin teknisestä ylläpidosta vastaa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus. Rekisteriä käyttävät ja päivittävät säädettyjen tehtävien edellyttämässä laajuudessa maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, Elintarviketurvallisuusvirasto, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus, työvoima- ja elinkeinokeskukset, kuntien maaseutuelinkeino- ja elintarvikevalvontaviranomaiset, lääninhallitukset ja kunnaneläinlääkärit.

7 §

Rekisteritietojen antaminen ja luovutus

Rekisteritietojen luovuttamisesta sivullisille päättää rekisterin pitäjä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

perintökaaren 25 luvun 8 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä helmikuuta 1965 annetun perintökaaren (40/1965) 25 luvun 8 §, sellaisena kuin se on laissa 612/1989, seuraavasti:

25 luku

Jäämistöön kuuluvan maatilan jakamisesta

8 §

Ennen lopullista perinnönjakoa, jossa sovelletaan tämän luvun säännöksiä, pesänjakajan on tarvittaessa tai kuolinpesän osakkaan vaatimuksesta hankittava työvoima- ja elinkeinokeskuksesta, jonka alueella jäämistöön kokonaan tai osaksi kuuluvan maatilan talouskeskus sijaitsee, lausunto siitä:

1) onko jäämistöön kuuluva maatila sellainen, että sen viljelijä ja hänen perheenjäsenensä voivat saada siitä pääasiallisen toimeentulonsa taikka muodostavatko jäämistöön kuuluvat tilat tai tilanosat joko yksinään tai yhdessä soveliaan tilanpidonjatkajan ja hänen puolisonsa omistamien tilojen tai tilanosien kanssa, 1 b §:n 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa elonjääneelle puolisolle kuuluva osa mukaan luettuna, sellaisen maatilataloudellisen kokonaisuuden, josta sen viljelijä ja hänen perheenjäsenensä voivat saada pääasiallisen toimeentulonsa;

2) onko sillä, joka haluaa jäämistöön kuuluvan maatilan, tilan tai tilanosan tämän luvun mukaisesti perintöosaansa, riittävät ammatilliset edellytykset maatalouselinkeinon harjoittamiseen;

3) kenellä useasta soveliaasta tilanpidonjatkajasta, jotka haluavat jäämistöön kuuluvan maatilan, tilan tai tilanosan tämän luvun mukai-

sesti perintöosaansa, on parhaat ammatilliset edellytykset kysymykseen tulevan maatalouselinkeinon harjoittamiseen;

4) voidaanko maatilasta jaon yhteydessä luovuttaa alueita muille osakkaille, kun otetaan huomioon 4 §:n säännökset; sekä

5) mikä on jäämistöön kuuluvan maatilan, tilan tai tilanosan käypä arvo ja 2 §:n mukainen laskelmallinen arvo.

Jos osakas ei hyväksy työvoima- ja elinkeinokeskuksen lausuntoa, hän voi kuukauden kuluessa siitä, kun hän todistettavasti sai tiedon tästä lausunnosta, pyytää 1 momentissa mainituista seikoista Maaseutuviraston lausunnon. Maaseutuviraston tulee lähettää lausuntonsa lausunnon pyytäjälle ja pesänjakajalle.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen ja Maaseutuviraston on annettava tässä pykälässä tarkoitettu lausuntonsa kiireellisenä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Tämän lain voimaan tullessa ne maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat asiat, jotka tämän lain mukaan kuuluvat Maaseutuviraston tehtäviin, käsitellään kuitenkin lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti maa- ja metsätalousministeriössä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki**poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta 18 päivänä maaliskuuta 1983 annetun lain (284/1983) 4 §:n 1 momentti sekä 5 ja 7 §, sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 1 momentti ja 5 § laissa 92/1995, ja

lisätään 4 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 momentti seuraavasti:

4 §

Maaseutuvirasto antaa määräykset siitä, mikä ajan kuluessa vahinkoa kärsineen on korvauksen saamiseksi tehtävä korvaushakemus sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jossa vahingoittunut kiinteistö tai irtaimisto sijaitsee, taikka, jos on kysymys maatilalle tai sillä olevalle irtaimistolle sattuneesta vahingosta, sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jossa maatilan talouskeskus sijaitsee. Maaseutuvirasto antaa määräykset hakemuslomakkeesta, jolla korvausta haetaan sekä selvityksistä, jotka on liitettävä hakemukseen.

Alueellisille metsäkeskuksille voidaan maksaa niiden antamasta asiantuntija-avusta korvausta 1 §:n 2 momentissa tarkoitettusta määrärahasta maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädettävien perusteiden. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tulee 2 momentissa tarkoitettujen arvioinnit suoritettuaan toimittaa Maaseutuvirastolle hakemusten ja arviointipöytäkirjojen, hakemuksen liitteiden ja muiden tarvittavien asiakirjojen jäljennökset.

5 §

Korvauksen myöntämisestä päättää ja korvauksen maksaa kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen sen jälkeen, kun Maaseutuvirasto on yksittäistapauksittain todennut, että kysymyksessä on tässä laissa tarkoitettujen vahinkojen korvaaminen, ja Maaseutuvirasto on määrärahojen rajoissa osoittanut yksittäistapausten perusteella lasketut vahinkojen korvaamiseen tarvittavat varat kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen käytettäväksi. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään korvausprosentista, joka voi olla eriluonteisten vahinkojen ja kustannusten osalta erilainen.

7 §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, noudatetaan lisäksi soveltuvin osin, mitä maaseutuelinkeinosten tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

satovahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan satovahinkojen korvaamisesta 21 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1214/2000) 6 ja 7 §, 8 §:n 5 momentti, 10 §:n 2 momentti sekä 11 § seuraavasti:

6 §

Kasvilajien yksikköhinnat

Maaseutuvirasto antaa määräykset vuosittain tämän lain mukaan korvattavien kasvilajien yksikköhinnnoista käytettäväksi satovahinkojen arvioinnissa. Yksikköhintana pidetään interven-

tiohintaa tai vahinkovuotta edeltäneenä vuonna toteutunutta markkinahintaa, jolloin voidaan ottaa huomioon myös markkinoiden myöhempi kehitys. Jos interventio- tai markkinahintaa ei ole, Maaseutuvirasto antaa määräykset yksikköhinnnoista satovahinkoneuvottelukuntaa kuuluttuaan. Yksikköhintaa määrättäessä voidaan ot-

taa huomioon kasvilajille maksettava tuotantotuki.

7 §

Normisato

Kasvilajin *normisadolla* tarkoitetaan normisatoalueella saatua keskimääräistä vuosisatoa pinta-alayksikköä kohti. Normisato lasketaan vahinkovuotta edeltäneiden viiden vuoden sato-tilastojen perusteella aritmeettisena keskiarvona. Tästä laskemistavasta voidaan poiketa, jos poikkeamiseen on erityinen syy tai jos tarvittavia sato-tilastoja ei ole käytettävissä.

Kasvilajin normisadon arvo lasketaan käyttämällä kertoimena kyseiselle kasville Maaseutuviraston antaman määräyksen mukaista yksikköhintaa.

Viljelmän normisadon arvolla tarkoitetaan viljelmällä viljeltyjen tämän lain mukaan korvattavien kasvilajien normisatojen viljelyaloilla kerrottujen arvojen summaa.

Normisatojen määräämistä varten valtakunnan alue jaetaan normisatoalueisiin, joihin pidetään työvoima- ja elinkeinokeskusten toimialueita. Maaseutuvirasto antaa vuosittain määräykset normisadoista kasvilajeittain kullekin normisatoalueelle.

8 §

Viljelmäkohtainen satovahinkokorvaus

Tässä pykälässä tarkoitettua korvausta on haettava ennen kuin sadonkorjuu vahinkoalalla aloitetaan. Jos vahinko on todettavissa vasta satoa korjattaessa, hakemuksen voi tehdä sadonkorjuun yhteydessä. Hakemus on kuitenkin tehtävä hyvissä ajoin ennen satovahinkoa kärsineen kasvulohkon sadonkorjuun päättymistä. Sadonkorjuun jälkeen tehdyn hakemuksen pe-

rusteella korvausta ei myönnetä. Talvehtimisvahinkojen osalta hakemus on tehtävä ennen vahingoittuneen kasvuston rikkomista ja viimeistään vahingon ilmenemistä seuranneen kesäkuun 30 päivänä. Korvausasian käsittelee sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen, jonka alueella viljelmän talouskeskus sijaitsee. Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä korvausta haettaessa noudatettavasta menettelystä.

10 §

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tehtävät

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on toimitettava satovahinkokorvauksiin liittyvät tiedot Maaseutuvirastolle. Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä tietojen toimittamiseen liittyvistä menettelytavoista.

11 §

Satovahinkoneuvottelukunta

Tässä laissa tarkoitettujen toimenpiteiden valmistelua varten valtioneuvosto asettaa satovahinkoneuvottelukunnan, jonka tehtävänä on toimia maa- ja metsätalousministeriön ja Maaseutuviraston apuna satovahinkojen korvaamista koskevissa asioissa. Neuvottelukunnassa ovat edustettuina maa- ja metsätalousministeriö, valtiovarainministeriö, Maaseutuvirasto sekä maataloustuottajain keskusjärjestöt. Neuvottelukunnasta ja sen tehtävistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (355/1995) 5, 7, 8 a ja 13 a §, sellaisina kuin niistä ovat 8 a § laissa 550/1997 ja 13 a § laissa 38/1997, ja *muutetaan* 1—4 ja 6 §, 8 §:n otsikko ja 1 momentti, 10 § sekä 11 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 6 § osaksi laissa 443/2002, 8 §:n otsikko ja 1 momentti viimeksi mainitussa laissa ja 11 §:n 3 momentti laissa 550/1997, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tämä laki koskee maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003, jäljempänä *neuvoston asetus*, mukaisen kiintiöjärjestelmän ja sitä täydentävän yhteisön lainsäädännön soveltamista.

2 §

Toimivaltainen viranomainen

Tämän lain täytäntöönpano kuuluu maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle ja työvoima- ja elinkeinokeskuksille.

Maaseutuvirasto voi jonkin tehtävän tai tehtävryhmän osalta siirtää toimivaltaansa kuuluvia tehtäviä työvoima- ja elinkeinokeskuksille. Viitemäärän ja viitemäärää vastaavan rasvaprosentin (*perusrasvaprosentti*) vahvistaa se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella maatilatalouskeskus sijaitsee.

Ahvenanmaan maakunnassa suorittaa tässä laissa työvoima- ja elinkeinokeskukselle kuuluvat tehtävät lääninhallitus.

3 §

Rekisterit

Maaseutuvirasto hyväksyy maidon ostajat sekä pitää rekisteriä, johon talletetaan tiedot

vahvistetuista viitemääristä, rasvaprosenteista ja suoritettavista maksuista sekä tarpeelliset yksilöinti- ja yhteystiedot maidon ostajista ja tuottajista. Rekisterin tietojen julkisuuteen, niiden luovuttamiseen ja luovuttamisesta perittäviin maksuihin sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) ja henkilötietojen käsittelyyn henkilötietolakia (523/1999). Tieto säilytetään rekisterissä 10 vuoden ajan asiaa koskevan viimeisen merkinnän tekemisestä rekisteriin, jollei tiedon säilyttäminen ole Euroopan yhteisön säännösten edellyttämän valvonnan vuoksi edelleen tarpeellista.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä rekisterin hallinnoinnista. Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä tietojärjestelmän ylläpitämisessä noudatettavasta teknisestä menettelystä, tietojen hakuperusteista ja muista järjestelmän käyttöä koskevista ehdoista.

4 §

Toimitusten viitemäärä

Työvoima- ja elinkeinokeskus vahvistaa neuvoston asetuksen 5 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen tuottajan hakemuksesta tilakohtaisen viitemäärän ja perusrasvaprosentin tuottajalle, joka ryhtyy neuvoston asetuksen 5 artiklan f alakohdan mukaisesti toimittamaan maitoa e alakohdassa tarkoitettulle ostajalle. Toimitusten viitemäärä on se litramäärä, joka tuottajalla on oikeus asianomaisen vuoden huhtikuun 1 päivänä alkavan 12 kuukauden jakson, jäljempänä *tuot-*

tantojakso, aikana toimittaa maitoa ilman ylitysmaksua edellä tarkoitettulle ostajalle.

6 §

Suoramyyntin viitemäärä

Työvoima- ja elinkeinokeskus vahvistaa tuottajan hakemuksesta tilakohtaisen suoramyyntin viitemäärän tuottajalle, joka harjoittaa neuvoston asetuksen 5 artiklan g alakohdassa tarkoitettua suoramyyntiä. Suoramyyntin viitemäärä on se litramäärä, joka tuottajalla on oikeus tuotantojakson aikana ilman ylitysmaksua myydä tai siirtää maitoa suoraan kuluttajille sekä myydä tai siirtää muita maitotuotteita.

Maaseutuvirasto määrittää vastaavuudet tilalta lähteille juustolle ja muille maitotuotteille kermaa ja voita lukuun ottamatta.

8 §

Ylitysmaksun laiminlyönti

Jollei maksuvelvollinen ole oma-aloitteisesti suorittanut maidon viitemäärän ylittämisestä menevää ylitysmaksua tai jos maksua on suoritettu liian vähän, maksettavaan määrään lisätään maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohteisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 595/2004 15 artiklan mukainen viivästytkorke.

10 §

Neuvottelukunta

Tässä laissa tarkoitettujen kansallisten toimien valmistelua ja seuranta varten

maa- ja metsätalousministeriö asettaa neuvottelukunnan, jonka tehtävänä on seurata maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän toimivuutta Suomessa ja tarvittaessa tehdä ehdotuksia järjestelmän täytäntöönpanosta, soveltamisesta ja kehittämisestä.

Neuvottelukuntaan kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja sekä enintään kuusi jäsentä, joiden tulee edustaa maa- ja metsätalousministeriötä, Maaseutuvirastoa, maataloustuottajain keskusjärjestöjä ja meijeriyrityksiä. Jäsenille voidaan määrätä henkilökohtaiset neuvottelukunnan varajäsenet.

11 §

Muutoksenhaku

Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Myös Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen päätöksestä haetaan muutosta valittamalla valituslautakuntaan.

Valituslautakunnan sekä maa- ja metsätalousministeriön päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Valituslautakunnan päätökseen saa hakea valittamalla muutosta, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

maaseutuelinkeinojen hallinnosta kunnissa annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maaseutuelinkeinojen hallinnosta kunnissa 20 päivänä joulukuuta 1991 annetun lain (1558/1991) 6 §, ja
muutetaan 1 §:n 2 momentti sekä 5 §, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 2 momentti laissa 48/2000 ja 5 § osaksi laissa 694/1992, seuraavasti:

1 §

— — — — —
Kunnan on annettava maa- ja metsätalousministeriölle, Elintarviketurvallisuusvirastolle, Maaseutuvirastolle, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselle, työvoima- ja elinkeinokeskukselle ja muille valtion viranomaisille virka-apua, lausuntoja ja selvityksiä maaseutuelinkeinoihin sekä porotalous- ja luontaiselinkeinoihin liittyvissä asioissa.

5 §

Kunnan toimielimen toimintaa valvovat 1 §:ssä mainittujen tehtävien osalta työvoima- ja elinkeinokeskukset, Maaseutuvirasto ja maa- ja metsätalousministeriö.

Kunnille myönnetään valtionosuutta 1 §:ssä mainittujen tehtävien hoitamiseen siten kuin kuntien valtionosuuslaissa (1147/1996) säädetään.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

luopumiseläkelain 14 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä tammikuuta 1974 annetun luopumiseläkelain (16/1974) 14 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1285/2006, seuraavasti:

14 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset sekä maatalousyrittäjien eläkelaisissa tarkoitettu Maata-

lousyrittäjien eläkelaitos, jäljempänä *eläkelaitos*.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain 28 ja 31 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1330/1992) 28 §:n 1 momentti ja 31 § seuraavasti:

28 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, työvoima- ja elinkeinokeskukset sekä eläkelaitos.

ettei luopumiskorvauksen saaja harjoita maataloutta tai poronhoitoa omaan tai yhteiseen lukuun ja että tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia noudatetaan.

31 §

Kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten, työvoima- ja elinkeinokeskusten sekä Maaseutuviraston asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa,

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain 35 ja 38 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1317/1990) 35 §:n 1 momentti ja 38 §, sellaisina kuin ne ovat 35 §:n 1 momentti laissa 1284/2006 ja 38 § laissa 1471/1993, seuraavasti:

35 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset sekä maa-

talousyrittäjän eläkelaisissa tarkoitettu Maatalousyrittäjien eläkelaitos, jäljempänä *eläkelaitos*.

38 §

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen, työvoima- ja elinkeinokeskusten sekä Maaseutuviraston tehtävänä on eläkelaitoksen ohella valvoa, että sukupolvenvaihdoseläkkeen saaja pidättäytyy tässä laissa edellytetyllä tavalla maatalouden, ammattimaisen kalastuksen ja poronhoidon harjoittamisesta ja että jatkaja täyttää 10 §:n

1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun jatkamissitoumuksensa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maatalousyrittäjien luopumistuesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1293/1994) 30 a §:n 2 momentti, 34 §:n 1 ja 3 momentti, 36 §:n 1 momentti ja 40 §:n 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 30 a §:n 2 momentti ja 34 §:n 3 momentti laissa 593/2002, sekä 34 §:n 1 momentti, 36 §:n 1 momentti ja 40 §:n 5 momentti laissa 1326/1999, seuraavasti:

30 a §

Eläkelaitos, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskus tai kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen voi tarvittaessa vaatia luopumistuen saajalta selvityksen siitä, että hän edelleen täyttää luopumistuen saamisen edellytykset. Jollei tuensaaja toimita selvitystä hänelle asetussa kohtuullisessa määräajassa, eläkelaitos voi päättää, että luopumistuen suorittaminen keskeytetään, kunnes selvitys on toimitettu.

34 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, työvoima- ja elinkeinokeskukset, Maaseutuvirasto, maa- ja metsätalousministeriö, Paliskuntain yhdistys sekä eläkelaitos.

Maaseutuvirasto korvaa sopimusosapuolena maa- ja metsätalousministeriön tämän Euroopan yhteisön varojen käytöstä eläkelaitoksen kanssa tekemässä yhteisen maatalouspolitiikan rahoit-

tuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa sopimuksessa, jossa määritellään eläkelaitoksen maksajaviraston sijasta hoitamat tehtävät siten kuin niistä laissa, mainitussa neuvoston asetuksessa sekä valtioneuvoston asetuksessa säädetään. Maaseutuvirasto voi myös tarvittaessa muuttaa sopimusta tai uusia sen siten kuin siitä yhteisön lainsäädännössä säädetään. Sopimukseen voidaan ottaa myös määräykset eläkelaitokselle säädetyn tiedonantovelvollisuuden ja muiden velvoitteiden toteuttamiseksi tarpeellisista tekniluonteisista seikoista, kuten menojen oikeellisuuden todentamisesta, maksajaviraston menoilmoitusten ja muiden selvitysten laatimiseksi tarpeellisten tietojen toimittamisesta sekä niitä koskevista määräajoista.

36 §

Kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten, työvoima- ja elinkeinokeskusten, Maaseutuviraston ja maa- ja metsätalousministeriön asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, että luopumistuen saaja ei harjoita maataloutta ja että luopuja

sekä luovutuksensaaja noudattavat tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia.

40 §

Eläkelaitoksella on velvollisuus antaa tarvittavat tiedot maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle ja työvoima- ja elinkeinokeskukselle 36 §:n 1 momentissa tarkoitettuja

tehtäviä varten sekä maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetussa laissa (1303/1994) tarkoitettun pellon metsittämistukijärjestelmän valvontaa varten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta 21 päivänä heinäkuuta 2006 annetun lain (612/2006) 63 ja 65 §, 66 §:n 1 momentti, 70 §:n 2 momentti ja 73 §:n 3 momentti seuraavasti:

63 §

Lain toimeenpano

Tämän lain toimeenpanosta huolehtivat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, työvoima- ja elinkeinokeskukset, Maaseutuvirasto, maa- ja metsätalousministeriö sekä eläkelaitos.

65 §

Valvonnan järjestäminen

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa luopumistuen käytön valvonnasta. Valvonnan toteuttamisesta vastaa Maaseutuvirasto. Ministeriöllä on oikeus ohjata ja valvoa eläkelaitoksen toimintaa siltä osin kuin se suorittaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä. Maaseutuvirastolla on oikeus tarkastaa eläkelaitoksen toimintaa tässä laissa tarkoitettun tukijärjestelmän toimeenpanon osalta.

Eläkelaitoksen on tukijärjestelmää toimeenpannessaan huolehdittava, ettei tukea makseta sitoumusten vastaisesti. Eläkelaitoksen on järjestettävä toimintansa niin, että maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto voivat valvoa tuen myöntämisen ja maksamisen edellytysten täyttymistä sekä sitoumusten noudattamista.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tehtävänä on osaltaan valvoa annettujen sitoumusten noudattamista.

66 §

Tuen saajia ja sitoumusten antajia koskevien tarkastusten suorittaminen

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus teettää palveluksessaan olevilla virkamiehillä ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettun tuen myöntämisen ja maksamisen

ehtojen sekä sitoumusten noudattamisen valvon-
nassa tarvittavia tarkastuksia.

70 §

*Oikeus saada tietoja asian ratkaisemiseksi ja
lakisääteisten tehtävien toimeenpanemiseksi*

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutu-
virastolla, työvoima- ja elinkeinokeskuksella
sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisella
on oikeus saada salassapitosäännösten ja mui-
den tiedon saamista koskevien säännösten estä-
mättä eläkelaitokselta luopumistuen saajaa ja si-
toumuksen antajaa koskevat tiedot, jotka ovat
välttämättömiä 65 ja 66 §:ssä säädettyjen tehtä-
vien hoitamiseksi. Maa- ja metsätalousministe-
riöllä ja Maaseutuvirastolla on oikeus saada tie-
toja kaikista luopumistuen saajista ja sitoumuks-
en antajista. Työvoima- ja elinkeinokeskuksel-
la sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisel-
la on oikeus saada tietoja niistä tuensaajista ja si-
toumuksen antajista, jotka ovat antaneet si-
toumuksen asianomaisen viranomaisen toimi-
alueella sijaitsevasta maatilasta.

73 §

*Eläkelaitoksen oikeus ja velvollisuus antaa
tietoja*

Eläkelaitoksen on annettava luopumistuen
käytön seuranta- ja valvontaa varten maa- ja
metsätalousministeriölle ja Maaseutuvirastolle
tuen käyttämisen ja tukijärjestelmän toimeenpa-
non valvomiseksi välttämättömät 70 §:n 2 mo-
mentissa tarkoitetut tiedot. Tietojen antamisesta
säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksel-
la. Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutu-
virastolla sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksel-
la on oikeus saada eläkelaitokselta tieto luopu-
mistuen saajan ja hänen puolisonsa sekä si-
toumuksen antajan ja hänen puolisonsa henkilö-
tunnuksesta sekä yhteystiedoista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuu-
ta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryh-
tyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

maataloustuotannon lopettamistuesta annetun lain 18 ja 20 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maataloustuotannon lopettamistuesta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain
(1340/1996) 18 §:n 1 momentti ja 20 §:n 1 momentti seuraavasti:

18 §

Lain täytäntöönpano

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat
maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuviras-

to, työvoima- ja elinkeinokeskukset, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset ja eläkelaitos.

20 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriön, Maaseutuviraston, työvoima- ja elinkeinokeskusten sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, että lopettamis-

tuen saaja ei harjoita maataloutta omaan tai yhteiseen lukuun ja että maatalouden harjoittamisen lopettanut luovuttaja ja luovutuksensaaja noudattavat tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

maatalousyrittäjän eläkelain 131 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 131 §:n 2 momentti, seuraavasti:

131 §

Eläkelaitoksen toiminnasta annettavat selvitykset

Sosiaali- ja terveysministeriöllä, Vakuutusvalvontavirastolla sekä valtiovarainministeriöllä on oikeus määräämässään kohtuullisessa ajassa saada muutakin kirjallista selvitystä eläkelaitoksen toiminnasta, ja ne voivat muullakin tavalla tarkastaa eläkelaitoksen toimintaa. Sama oikeus on Eläketurvakeskuksella 1 momentin

1 kohdassa tarkoitettujen eläkkeiden ja muiden etuuksien sekä niiden perusteena olevien tietojen osalta sekä maa- ja metsätalousministeriöllä ja Maaseutuvirastolla 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun toiminnan osalta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 2007